

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 14. července 2015 – Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen v. Hauptzollamt Bielefeld

(Věc C-365/15)

(2015/C 328/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen

Žalovaný: Hauptzollamt Bielefeld

Předběžná otázka

Je třeba článek 241 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92⁽¹⁾ ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, vykládat tak, že vnitrostátní právo, jehož se týká tento článek, musí s ohledem na zásadu efektivitivy zakotvenou v unijním právu stanovit úročení vrácených částek dovozního cla od okamžiku zaplacení tohoto cla až do výplaty vrácených částek i v případech, kdy nárok na vrácení nebyl uplatněn žalobou u vnitrostátního soudu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. července 2015 Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 18. května 2015 ve věci T-559/14: Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG a další v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-408/15 P)

(2015/C 328/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (zástupci: P. de Jong, advokát, P. Vlaemminck, B. Van Vooren, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek (navrhovatelů)

Navrhovatelé žádají Soudní dvůr, aby

- rozhodl, že se Tribunál ve svém usnesení ve věci T-559/14 dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že navrhovatelé nejsou osobně dotčeni nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 511/2014⁽¹⁾ ze dne 16. dubna 2014 o opatřeních pro dodržování pravidel, která vyplývají z Nagojského protokolu o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a rovnocenném sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání, ze strany uživatelů v Unii;
- zrušil v plném rozsahu usnesení Tribunálu ve věci T-559/14 a prohlásil, že navrhovatelé jsou napadeným nařízením bezprostředně a osobně dotčeni, a z tohoto důvodu prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou;
- vrátil věc zpět Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku – Navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když shledal, že nejsou osobně dotčeni napadeným nařízením. Tvrdí, že jsou osobně dotčeni ve smyslu čl. 263 odst. 4 SFEU, jelikož existuje právní rozpor mezi dvěma mezinárodními smlouvami, jichž je Unie smluvní stranou (Mezinárodní úmluva na ochranu nových odrůd rostlin a Nagojský protokol k Úmluvě o biologické rozmanitosti), z nichž první provádí článek 13 Listiny základních práv EU o svobodě vědeckého bádání. Následně byly obě mezinárodní smlouvy v rámci Unie provedeny dvěma nařízeními s přímým účinkem: zatímco dřívější nařízení č. 2100/94 uznává základní právo navrhovatelů na svobodu bádání, pozdější napadené nařízení č. 511/2014 ho vážně okleštuje. Ani jedno nařízení nevyžaduje legislativní zásah na úrovni členských států, jenž navíc není unijním právem povolen, ani přijetí prováděcích aktů nebo aktů v přenesené pravomoci na úrovni Unie.

V tomto právním kontextu navrhovatelé tvrdí, že jsou osobně (a bezprostředně) dotčeni ve smyslu čl. 263 odst. 4 SFEU, jelikož jsou splněny následující podmínky: spadají do právní kategorie osob vymezené pomocí „zvláštního právního atributu“ (jako osoby, jimž svědčí pozitivní právo na volný přístup k obchodnímu rostlinnému materiálu, tj. pěstitelská výjimka), která se nenachází v samotném napadeném nařízení, ale v jiném, přímo účinném nařízení, které nevyžaduje žádné další provedení na vnitrostátní úrovni; přičemž napadené nařízení je v rozporu s nadřazeným právním pravidlem, a sice článkem 13 Listiny základních práv EU a mezinárodní úmluvou, jíž je Unie smluvní stranou; přičemž uvedená právní kategorie je uzavřená a absolutní, v důsledku čehož nejsou navrhovatelé dotčeni v sociálně-ekonomickém smyslu, ale legálně, jelikož je dotčena pouze jediná, základní pěstitelská výjimka bez „obdobných“ práv.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku – Navrhovatelé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nerozhodl o tom, zda byl unijní normotvůrce povinen vzít v úvahu situaci navrhovatelů zejména na základě výslovných ustanovení nadřazených právních pravidel, když napadené nařízení nutí navrhovatele do smluvního vztahu, který porušuje nadřazené právní pravidlo, konkrétně článek 13 Listiny základních práv EU.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku – Navrhovatelé tvrdí, že rozhodnutí o nepřipustnosti žaloby by vedlo k mezeře v systému soudní ochrany Unie, porušující článek 47 Listiny základních práv EU. Na jedné straně pěstitelé rostlin odvozují své právo přímo z nařízení č. 2100/94, které v rámci Unie provádí článek 13 Listiny základních práv EU a mezinárodní závazky Unie z Úmluvy na ochranu nových odrůd rostlin. Na druhé straně napadené nařízení č. 511/2014 ukládá přímo účinnou povinnost due diligence, přičemž samotné napadené nařízení provádí Nagojský protokol, jehož je Unie smluvní stranou. V obou případech není absolutně nutné žádné další provedení ze strany unijních orgánů (ve formě regulačních unijních aktů), nebo ze strany členských států do jejich vnitrostátního práva, nebo dokonce legálně povolené unijním právem. Vzhledem k tomu článek 267 SFEU ani regulační akty ve smyslu čl. 263 odst. 4 SFEU nepředstavují skutečnou možnost pro soudní přezkum. Navrhovatelé tvrdí, že při použití kritéria v bodě 92 rozsudku Inuit (C-583/11 P), kde je vhodná úroveň soudního přezkumu spojena s odpovědností za provedení napadeného aktu, jediný závěr musí být, že v tomto případě je jedinou vhodnou procesní možností pro soudní přezkum přímá žaloba v souladu s článkem 263 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 150, s. 59.